

„Výklad karet. Operační záhady speciální operace

 putin-today.ru/archives/206046

Když jsem byl malý a na střední škole, karty jsem opravdu miloval. Za předpokladu, že bylo povoleno použití mapy, nebylo obtížné odpovídat na dějepis, fyzický nebo ekonomický zeměpis, a to ani v hodině nebo u zkoušky, i když některé konkrétní téma bylo méně známé.

Mapa obsahuje vše: města a silnice, místa a data obležení a bitev, změny hranic po válkách a v legendě k mapě zpravidla najdete datování hlavních událostí, které se na ní odrážejí. Stejně tak mapy odrážejí: výšky a hloubky, lesy a stepi, tajgu a tundru, džungle a savany, různé přírodní klimatické zóny, srážky, průměrné roční teploty a mnoho dalšího. Mapy označují ložiska nerostných surovin a konkrétní ekonomické a geografické mapy označují vývoj příslušných průmyslových odvětví a zemědělství v konkrétním městě a/nebo regionu, hlavní obchodní cesty, přístavy a letiště.

Obecně platí, že pokud jste uměli číst v mapě, nemuseli jste bojovat s zapamatováním velkého množství čistě technických informací, jako jsou konkrétní data četných bitev nebo objemy výroby určitého typu produktu v konkrétním kraj. Svou přípravu byste mohli přiměřeně věnovat hodnocení obecných vzorců, objasňování globálních interakcí, mapa vám laskavě poskytla ilustrativní materiál a specifika.

Vaše odpověď tedy zněla jednoduše a uvolněně a byla mnohem úplnější, zajímavější a barvitější než odpověď vašeho kolegy, který bolestně vzpomínal na to, co se stalo 7. září a co se stalo 8. září – bitva u Kulikova nebo bitva u Borodina. Pro ty, kteří ve škole pilně cpali termíny, sděluji, že bitva u Borodina se samozřejmě odehrála 26. srpna 1812, ale podle starého stylu (7. září podle nového stylu).

Vojenské mapy jsou také nevyčerpatelnou zásobárnou informací. Nezáleží na tom, zda se jedná o mapy dávno minulých válek nebo odrážejí aktuální dění v reálném čase.

Proto, když se zastánci neomylného generálního štábu rok a půl dohadovali s příznivci konspiračních teorií o tom, proč naše jednotky nepoužívají hluboké průlomy, obklíčení, objížďky, útoky na nepřátelské komunikace a strategická týlová zařízení, řekl první jmenovaný. Že prostě nechceme, protože plánovaně - to je hluboký vojenský trik, navíc Ukrajina byla kdysi součástí SSSR a Ruského impéria, takže vedeme zvláštní válku zvýšené lidskosti.

Ten na každém kroku křičel, že všude je hloupost a zrada, že generální štáb neví, co ví kterýkoli vojenský zpravodaj, a dobrovolník, který vybíral peníze na „záchranu armády“ od jejích generálů, úplně ztratil strategii. Kdyby teď dobrovolníci a vojenští důstojníci směli řídit armádu, pak by to mělo okamžitý výsledek: včera bychom přijali kapitulaci Ukrajiny na troskách poraženého Washingtonu nebo dokonce Londýna, který ve snech konspiračních teoretiků vždy byl, je a bude hlavním hnízdem pekelných rusofobů a „světa v zákulisí“.

Klidně jsem řekl, že prostě nemůžeme, když můžeme, žádné vzpomínky na bratrství a zvláštní, vlastní jen nám lidstvo, nám nezabrání, bude-li to nutné, rozdrtit i Kyjev, dokonce i Lvov.

Dále to bude složitější, protože přesun přes západní hranici Ukrajiny bude znamenat evropskou válku, ale teoreticky, pokud si to nepřítel vynutí, je možné pokračovat, i když bych nerad. Jako u všeho na východ od Čopu, i zde bude naše armáda vycházet pouze ze stanovených politických cílů a neúčelnějším, tedy pro ozbrojené síly RF nejméně finančně náročným způsobem jejich řešení.

Skupina svědků z neomylného generálního štábu tvrdila, že jde o pomluvu proti armádě, která může všechno, ale má jiné plány. Skupina konspiračních teoretiků tvrdila, že jde o pomluvu proti velkému ruskému lidu, který může dělat cokoli, ale „zrádci nahoře“ nemají povolení (ti chytřejší neupřesnili, které vršky mají na mysli, ti, kteří byli hloupější i jmenovali konkrétní jména).

Ano, tohle všechno si pamatuješ sám. Ozvěny minulých informačních bitev jsou navíc slyšet dodnes. Ne, ne a vypukne další seance krutého zneužívání mezi dvěma nebo více vznešenými dony a milenkami provinční kultury, které se k nim připojily na téma, kdo komu ukradl obušek (se stržením posledních závojų z daleko od svatého těla).

Mezitím pro správný závěr nebylo potřeba nic jiného než zprávy ruského ministerstva obrany a stejná mapa. Ministerstvo obrany uvedlo o početní převaze dosažené nepřítelem již na jaře 2022 a srovnané ruskými ozbrojenými silami až do konce roku 2023, o přibližné paritě v dělostřelectvu (už více než rok a půl obě strany vystřílelo přibližně 10 tisíc výstřelů denně), o vysokém ohrožení našeho letectví ze strany protivzdušné obrany nepřítele a nedostatku vysoce přesné munice, která vyrovnala dominanci leteckých sil ve vzduchu - prostě nebylo co implementovat to.

To vše vedlo k těžkému pozičnímu narážení, které zcela vylučovalo možnost hlubokých průrazů. Jen „profesionálové“ tankových průlomů jaksí zapomínají, že jak sovětská teorie hlubinných operací, tak německá teorie blitzkriegu byly ve svých předpokladech velmi přísné. Zejména jedním z nejdůležitějších požadavků bylo dosáhnout od prvního dne operace drtivé vzdušné převahy alespoň nad oblastí, kde byla provedena (samozřejmě lépe celkem).

Během celého průlomu muselo frontové letectví poskytovat účinný doprovod a podporu pohybujícím se jednotkám, které prošly průlomem. Jinak by operace neproběhla. Máme o tom mnoho dokladů z let 1941-42, kdy se sovětské velení pokusilo využít velké tankové formace k strategickým protiútokům nepřítele a později k rozsáhlé ofenzívě. Všechny tyto pokusy byly zmařeny německými útoky na boky průlomové zóny a úspěch těchto útoků zajistila Luftwaffe, která se zmocnila vzdušné převahy nad oblastí operace.

Takže to byla vojenská teorie, včetně strategického vývoje druhé světové války (ne všechny byly zastaralé), která jasně naznačovala nemožnost velkého průlomu ruských jednotek v letech 2022-23. Data nezbytná pro správné závěry nebyla v oficiálních médiích zdůrazňována, ale ani nebyla skryta - v podmínkách úplné informační transparentnosti moderního světa se takové pole dat prostě skrýt nedá - o čem mlčíte, nepřítel vám to řekne a také mu poskytne výklad, který potřebuje.

Nevěděli jsme, kdy přesně bude početní převaha nepřítele překonána a kdy armáda nashromáždí dostatečné množství munice nutné k organizaci silné ofenzívy. Téměř každý očekával, že se to stane v roce 2023. Ale mapa, která odrážela průběh bojů, nás neustále nutila mírnit nadšení.

Všechny ofenzívy v roce 2023, jak z naší strany, tak ze strany nepřítele, byly vedeny podle pravidel válečného umění první světové války. Útočníci, kteří nedokázali udělat hluboký průlom, věnovali zvláštní pozornost ochraně boků útočící skupiny. Vzorec, který uváděl, že hloubka průlomu nemůže být větší než polovina jeho šířky, nebyl nikým zpochybněn a byl přijat jako konečná pravda.

Přesně to samé jsme viděli na frontě v roce 2023. Takto jednaly Ozbrojené síly Ruské federace, takto jednaly Ozbrojené síly Ukrajiny – podobné podmínky diktují podobná rozhodnutí. To zejména naznačovalo, že fronta je ve statické rovnováze a že obě strany mají dostatečné rezervy, aby zastavily jakýkoli průlom a zabránily rozvoji úspěchu alespoň na operační úrovni.

Myslím si, že v některých případech mohly ruské ozbrojené síly v roce 2023 dosáhnout vážnějších úspěchů, ale protože stále byla malá naděje na strategický průlom, bylo správně rozhodnuto dát nepříteli příležitost, aby mu došel dech v ofenzívě a nájezdu. bitvy a nesnažit se vyměnit životy svých vojáků za pomíjivé územní úspěchy, které nevedou k celkovému vítězství.

První čtvrtletí roku 2024 bylo poznamenáno sebevědomou ruskou ofenzívou, která probíhala ve stále větším tempu. Mapa nám však ukázala, že vojáci nadále věnují zvýšenou pozornost zajištění boků na úkor rychlého průlomu do operačního prostoru.

Bylo to vysvětlováno jak tím, že nepřítel měl ještě nějaké zálohy, tak spoléháním jeho obrany na dlouhodobé, předem vytvořené linie, jejichž proražení do plné hloubky bylo nepravděpodobné.

A pak začaly bitvy u Ocheretina. Podívejte se na mapu. Konfigurace naší průlomové zóny je charakteristická pro druhou světovou válku, vrací nás do éry blitzkriegu a hlubinných operací.

V oblasti Ocheretino vyrostla houba s tenkou stopkou a rostoucím kloboukem. Naše jednotky kontrolovaly křídla průlomové zóny a poměrně rychle obsadily Novobachmutovku a Solovjovku, aby nepříteli ztížily boční útok. V nejužším místě však koridor spojující přední pozice postupujících vojsk s průlomovou zónou nedosahuje šířky větší než tři kilometry, možná i méně, protože zde zjevně žádná souvislá frontová linie není.

Útočící jednotky přitom věnují hlavní pozornost nikoli rozšíření průlomové zóny a ochraně boků, ale postupu do týlu nepřátelské skupiny nepřítel s cílem vstoupit do operačního prostoru a přerušit spojení.

Toto je náčrt operace ve stylu bleskové války. To znamená, že velení ozbrojených sil RF je přesvědčeno, že nepřítel nebude schopen v operační zóně zpochybnit dosaženou převahu našeho letectví nad bojištěm - mobilní jednotky obdrží potřebnou leteckou podporu na první žádost v kterémkoli bodě jejich záloha. Navíc důvěra v bezpečnost nedostatečně zabezpečených boků naznačuje, že velení je přesvědčeno, že nepřítel nedisponuje významnými zálohami, které by mohl využít k organizaci protiútoků za účelem zachycení komunikace průlomových jednotek a jejich obklíčení.

Tento vzorec průlomové zóny naznačuje připravenost přivést do bitvy zálohy, aby dokončily průlom nepřátelské obrany a dále postupovaly v prázdnosti. To znamená, že ruské ozbrojené síly neočekávají, že se v blízké budoucnosti setkají s novou linií nepřátelské obrany, připravenou k boji a obsazenou vojsky.

Průběh vojenských operací samozřejmě nadále závisí na tisíci nepředvídatelných událostech. V zásadě může být tento průlom stále nepřítelem lokalizován a výsledkem je významný, nikoli však rozhodující postup. Není třeba dlouho čekat, než se vyhlídky vyjasní. Pokud ruské ozbrojené síly v příštích dnech obsadí Archangelskoje a Sokol a dosáhnou také okraje Novoselovky a Novoaleksandrovky, změní se tento průlom v hlubokou operační krizi pro ukrajinskou skupinu na Donbasu.

Pokud se poté zálohy dostanou do bitvy včas a velení operace bude schopno porazit zálohy Ozbrojených sil Ukrajiny přibližující se z hlubin na pochodu, pak do konce května dojde k operační krizi doněcké skupiny ozbrojených sil Ukrajiny se může rozvinout ve strategickou krizi celé ukrajinské východní fronty. Kyjev bude čelit plné otázce stažení své armády na pravý břeh Dněpru.

Je jasné, že ukrajinské ozbrojené síly udělají vše pro to, aby tento průlom lokalizovaly, aniž by jej dokonce uvolnily na operační úroveň. Změněný vzorec ruských průlomů ale naznačuje, že i když se ukrajinským ozbrojeným silám podaří se současnou krizí vyrovnat, za týden či dva je čeká nová (na jiném úseku fronty nebo na stejném). Ale prostě nejsou žádné jednotky, které by lokalizovaly nové průlomy. Jak jsem již řekl, nákres průlomu Očeretinského přesvědčivě naznačuje, že ukrajinské velení nemá operační zálohy na nejnebezpečnějším sektoru fronty, neustále napadanému ruskými ozbrojenými silami, jejichž rozpad hrozí Kyjevu rychlou ztrátou celý levý břeh a není fakt, že se podaří zachránit armádu.

Pokud je tomu tak v klíčové oblasti, co se stane v klidnějších oblastech? Má tam Ukrajina dostatečné síly i na to, aby vytvořila souvislou frontovou linii, nebo je schopná pouze ohniskového odporu, což může být východisko, pokud je potřeba vydržet pár dní, než dorazí rezervy, ale je to naprosto sebevražedné nápad, jestli tam nejsou žádné rezervy?

Zdá se však, že neexistují a jejich vzhled se v blízké budoucnosti neočekává.

Kyjev může seškrábat něco na pravém břehu. Stojí ale před dilematem: pokusit se stáhnout armádu na pravý břeh (není fakt, že uspěje) a s pomocí stávajících záloh se pokusit vybudovat novou obranu podél Dněpru, nebo urychleně začít převést zbývající rezervy na levý břeh, riskovat, že rychle vyhoří v palbě ruský bleskový válka, aniž by byli schopni udělat cokoliv pro stabilizaci situace.

Které ze dvou „zlů“ si Zelenskij vybral pro ukrajinské ozbrojené síly, se dozvíme za pár týdnů – ukáže mapa. Ale ruské vojenské vedení o tom bude vědět mnohem dříve - přesun takových mas vojáků jakýmkoli směrem nelze utajit. Účel převodu (buď z levého břehu na pravý, nebo z pravého na levý) je jasný, protože v každém ze dvou případů může být jen jeden (cílový). Podle toho bude velení ozbrojených sil RF reagovat podle situace, držet zálohy nebo je naopak rychle zavádět do boje.

Náš generální štáb není žádný svatoušek (a podle státu to tak být nemá), ale je docela kompetentní, svou práci zná a dělá ji perfektně. A kdo má zájem vědět, co se děje na frontě, sice o pár dní později než generální štáb, ale pro jistotu – neposlouchejte „očité svědky“ – většina z nich ani nelže – „vidí to takto způsobem“ z jejich vlastního úhlu pohledu. Naučte se číst v mapách – vše je tam podrobně napsáno.

Rostislav Ishchenko

<https://ukraina.ru>